

OPINIONS

Col·labora l'Ajuntament de Tornabous

Nº 8 - Juny 2009

Agonitza l'Església Catòlica...?

Quan vaig comentar amb una persona molt assenyada i a la que tinc en molta estima, que pensava escriure sobre l'encapçalat d'aquest escrit, em va dir: "No t'ho aconsello, et crearàs enemics". Doncs bé, vagi per endavant que em sento catòlica i no voldria amb aquestes lletres ferir sensibilitats ni donar lloc a una interpretació errònia del seu contingut.

Amb educació, sense fanatismes, sense ofendre ni molestar a ningú, s'ha de tenir la valentia d'exposar dubtes, fins i tot fets, que hom creu estan en el pensament de molta gent, però que per inèrcia, mandra o per falta de medis per poder comunicar-se, guarden en el seu interior.

És humà buscar la veritat; però on és la veritat de la nostra església...? No teniu la sensació que agonitzen molts conceptes que teníem de la nostra religió?. Durant molt temps van omplir el nostre cervell i la nostra consciència, aprofitant que hi havia molta penúria i molta necessitat a tots nivells materials i espirituals, per inculcar-nos les seves ensenyances amb una insistència quasi bé malaltissa, basades amb uns fets que els seus representants han adaptat i manipulat segons els temps i les circumstàncies i que ens han fet arribar amb una falta de rigor i una rutina que quasi bé ens ha cansat o, si més no, ens ha produït una manca d'interès.

Hi ha moltes preguntes a fer i no sempre trobem respostes. Ens van acostumar a creure i a acceptar cegament tot, sense qüestionar res, i quan hem volgut esbrinar una mica sobre tot plegat, ens hem adonat que sobre una base certa i que ningú pot qüestionar, que va ser la existència de Jesús, a qui després de patir passió i crucifixió anomenem Jesucrist, interpreta cada teòleg a la seva manera el contingut del que anomenem fets Bíblics i moltes vegades no es posen d'acord sobre quina és la seva veritat. Llavors què passa? Quan els llegeixes, et quedes amb la sensació de que potser tots tenen raó... i cadascú de nosaltres, sense tants coneixements, sense dogmatismes i amb una certa indiferència, interpretem la Bíblia baix la nostra racionalització, segons la comunicació propera o llunyana que tenim amb Déu, i les nostres vivències de cada dia.

El comportament de l'Església vers nosaltres quasi sempre ha estat basat en la por. Por dels càstigs que ens serien infligits a l'altra món si no complíem amb les lleis establertes: els Sagraments, els Manaments de l'Església i els Manaments de Déu, sobre tot el sisè, que té a veure amb la sexualitat. Hi tenien veritable obsessió, ens feien sentir culpables només pel sol fet de sentir l'escalfor d'un altre cos a prop del nostre... Por de cometre amb les nostres accions, pecats mortals o venials... Por d'haver-los de confessar i rebre l'impertinent sermó seguit d'una benedicció i una penitència que havíem de complir per obtenir el perdó de les nostres culpes... El confessorari ha estat i és el lloc on s'han deixat anar, i s'han escoltat, això sí, en nom de Déu, els més grans disbarats i les més grans xafarderies... Us heu adonat que moltes coses que eren pecat no fa gaires anys, ara ja no ho són...? I que el confessorari que va tenir tanta importància, ha quedat una mica desfasat...? On rau la veritat...?

Por..., por..., por... La por no deixa madurar a la gent com a persones, és dominant i al mateix temps ens fa dubtar, i el dubte és un arma molt poderosa, no deixa viure amb tranquil·litat, sempre hi ha una veu interior que diu... ¡Compte...! Vols dir...? La por crea molta insatisfacció i molta inseguretat...

Ens han volgut fer creure en un Déu sever, sempre a punt de castigar-nos perquè els hi ha convingut?. Sap la nostra Església a través dels seus ministres, fer-nos arribar amb el seu missatge, els autèntics valors del cristianisme basats no en la por, si no en l'amor, sentiment que ens va voler transmetre Jesús durant els tres anys de la seva vida pública? Uns valors en que predominava a part de l'amor, la pau, la comprensió, la solidaritat, el perdó, la humilitat, la sobrietat, l'austeritat... poc a veure amb el que es regeix l'Església en el moment actual, la qual s'ha convertit en un dels poders socials i econòmics més grans del món.

Els sacerdots en tant que són éssers humans, també es retiren o es moren. Això fa que, els que van quedant, es vegin obligats a emprar la major part del temps en fets rutinaris, i en litúrgies preestablertes o sobrevingudes, i per tant, se'n ressentí l'aproximació vers la gent gran en general, i la canalla i els joves en particular fent que no els quedi quasi temps per escoltar, dialogar i donar una opinió que els pugui orientar. Hi ha alguns joves que no troben en la manera de fer de la nostra religió uns valors per fonamentar part de la seva vida, i amb la insatisfacció que a vegades produeix la buidor d'una ànima mancada per ideals d'un ordre moral, poden caure en la temptació de cercar-los per altres medis.

A la nostra terra, Catalunya, tots sabem que hi ha una gran falta de vocacions, i ben segur que alguns joves s'han plantejat el ser ministre de l'Església però, els fa recular el fet que el missatge de Jesús no té gaire a veure amb la realitat existent, i a demés s'han de comprometre de per vida a complir uns vots com són el d'obediència i castedat imposats a partir del segle XVI?. No trobeu que en la actualitat aquest vots no s'adaptin als nostres temps i circumstancies?.

Creieu que està renyit el pogué exercir la vocació de sacerdots amb les obligacions que comporta un matrimoni... per què aquest sacrament no podria ser un complement en la vida dels que volguessin decidir, d'una manera optativa, no passar per un sentiment tan negatiu com és el de la solitud?. Es veurien les arques de l'Església disminuïdes pel fet de tenir que augmentar l'estipendi dels seus ministres degut a les despeses que comporta el formar una família?. Per què l'Església ha modificat fins les arrels les ensenyances inicials del seu fundador?. Jesús no va parlar mai ni d'obediència ni d'abstinència sexual. Molts dels seus deixebles eren casats i anaven amb ell acompanyats de les seves dones, inclòs sant Pere al va seguir amb la seva muller i amb la seva sogra. Què diria Jesús de tot plegat si tornés, davant de tant fariseisme?...

Al mirar endarrera per poder esbrinar perquè hem arribat on som, trobem que al ser l'Església Catòlica un col·lectiu molt gran i que té un historial de tants segles s'ha esdevingut de tot, bo i dolent, gent que va donà i dona la vida per uns ideals seguin els passos del Mestre, i gent que han inventat i manipulat creences segons els hi ha convingut, fent costat a qui els podia donar més poder i així anar engrandint la fortuna de la qual l'Església és posseïdora. Hi ha altres fets que no ens han passat desapercebuts, però són tants, que son impossibles d'enumerar en aquest escrit.

Per sort, molts d'aquests fets nefastos, ja són historia però, els que ens agradaria que la nostra Església fos un model per totes les religions, ens fa baixar el cap i donar una callada per resposta, quan algú ens recorda la quantitat de disbarats que s'han fet i es segueixen dient i fent amb nom de Déu, amb la creença de que l'Església és posseïdora de l'única veritat.

Tot i que encara som multitud els que necessitem alçar el cap mirant al cel i pensem que algú escolta les nostres penúries o els nostres anhels... parem compte!!! Sembla que la nostra Església a començat una lenta agonia, i la major part de vegades, l'agonia pot ser molt llarga, però sempre és senyal... de que la mort ha començat a fer la seva rondalla.

Amb el temps hem après a tenir més confiança en nosaltres mateixos, a no deixar-nos manipular, a tenir dret a equivocar-nos i de no haver d'esperar que les nostres culpes ens siguin perdonades, en nom de Déu, per un intermediari. Les equivocacions ens fan pensar què hem fet bé i què malament, on és la veritat i on la mentida, escoltem amb interès, opinions, fins i tot consells, rectificants quan ho creiem oportú però, després d'un diàleg, ens agrada prendre les decisions per nosaltres mateixos fent-nos responsables d'elles. No hauríem de permetre mai, que ningú ens vulgui imposar un criteri o una manera de fer, que pot condicionar la nostra vida d'una manera asfixiant.

Mª Mercè Usón

Benvinguda al nou Mossèn

A la nostra parròquia ja fa una colla de dies ha arribat saba nova. El nou Mossèn és portador d'un gran currículum i es nota que és un gran organitzador; però d'entrada ens va desconcertar. Les misses s'han dit sempre en l'horari previst, però la falta de puntualitat de mitja hora, fins i tot de tres quarts en litúrgies i a actes piadosos ens va fer pensar que potser per ell Tornabous i La Guardia eren pobles de segona categoria i a la gent que hi vivim tot ens anava bé. No posem en dubte que hi havien motius prou poderosos per aquests retards, però els que esperàvem estoicament la seva presència per començar els actes previstos no se'ns va donar cap explicació.

Per sort, el dijous dia 11 en la última hora de pregària hi va haver puntualitat però, vam trobar a faltar d'altres temps, les paraules d'acolliment que rebíem abans d'iniciar la pregària i sobre tot en el comiat, la petita conversa a les portes de l'Església desitjant un nou retrobament.

Al coincidir que l'Església celebrava la diada del Corpus, es va traslladà, la Sagrada Forma dins la Custòdia des de l'altar major fins la capella petita on esperàvem asseguts els que havíem anat a fer l'hora de pregària. No hi va haver cap solemnitat, llum i vidrieres tancades; feien costat a la Custòdia quatre persones, dos de Tornabous i dos de Santa Maria cadascuna portadora d'un ciri, a la resta d'assistents no se'ns va convidar a participar en aquesta petita processó. Tot plegat ens va fer sentir una mica de nostàlgia recordant la importància que tenia en altre temps aquesta diada.

És d'agrair la preocupació de visitar i portar la comunió als malalts. Feia temps que a sota veu es comentava, que ben segur per no molestar i degut a una gran prudència, les persones mancades de salut no rebien amb la freqüència que els hagués agradat, el caliu humà i piadós que només pot donar un representant de Jesucrist. Per experiència us puc dir que quan s'està molt temps malalt sempre s'agraeix la visita de qualsevol persona però, la visita i el poder rebre la Comunió d'una persona consagrada a Déu, aporta més espiritualitat i consola més la nostra ànima. Tenim tants malalts als nostres pobles que demanen combregar com per no poder perdre el nostre rector uns quants minuts a la setmana i tenir que delegar en una persona laica una feina que sap fer molt bé, però que no deixa de ser el substituït d'un acte més propi d'un sacerdot?.

Sabrà el nou Mossèn fer retornar la gent a l'Església i guanyar-se el jovent fent-los sentir solidaris i participis en totes les activitats que pertanyen a la Parròquia?. De moment, la mitjana d'edat dels participants en quasi tots els actes, és de persones grans, i moltes vegades es va a l'Església perquè "toca"... algun diumenge, festes majors, funerals, Nadal... hi ha una gran manca de feligresos, i ben segur no és per falta de fe... la gent es cansa de sentir les mateixes coses dia sí i dia també... llavors s'agafa mandra, i es perden les ganes de complir amb els preceptes que hi han establerts.

Desitgem que el Senyor li doni molta salut, molta intel·ligència i molta fe, per no caure en la temptació del desànim, ja que la tasca que té ha fer és àrdua, desagraïda i no sempre serà reconeguda.

Mª Mercè Usón

Reflexions de saviesa

Quan et sembli que un home és "gran" examina la posició del sol, ja que podria ser l'ombra d'un nan.

De vegades veiem brutes les cases dels altres perquè els vidres de casa nostra no són nets.

El temps i la distància... excel·lents remeis per les grans passions.

La luxúria, la supèrbia i la gelosia, són tres brases que poc a poc van cremant el nostre cor deixant només q. cendres.

Cuina: *Un parell d'amanides per aquests mesos de calor.*

Amanida de pasta amb gambes.

Ingredients:

- *Pasta de colors, millor que sigui foradada perquè pugui absorbir la salsa.*
- *Gamba pelada , us recomano que no sigui la de mida més petita.*
- *També podeu preparar-la amb gamba grossa, la quantitat dependrà de la mesura de la gamba.*
- *Abundant oli, ja que la pasta ha de quedar impregnada, però sense exagerar.*
- *Alls.*
- *Una punta de bitxo natural o envasat, l'envasat es diu "Pimienta de Cayena" (compte que pica molt). El que piqui una mica li dona un toc especial.*
- *Sal.*

Bulliu la pasta amb sal, i quan estigui ben cuita la poseu en un escurador.

En una paella, fregiu els alls laminats fins que us quedin daurats, quan estiguin quasi al punt hi afegiu el bitxo. Ho traieu tot de l'oli de la paella amb una espàtula hi afegiu les gambes pelades prèviament salades. Compte en no coure-les massa, fregiu-les només perquè l'oli agafi el gust. Si ho feu amb gamba grossa, quan estiguin fregides, els hi podeu treure el cap i els col·loqueu a la paella una estona més. Quan ja estiguin ben fregits, els traieu de l'oli i els exprimeu fins treure tot el suc i reserveu-lo.

Poseu la pasta en un bol, afegiu les gambes i l'oli de tota la cocció juntament amb el suc dels caps de les gambes, i remeneu ben remenat perquè la pasta absorbeixi el gust de tot plegat.

Us recomanaria prepareu aquesta amanida amb unes hores d'antelació, doncs la pasta queda molt més gustosa. Ho podeu servir fred, calent o a temperatura ambient.

Amanida de cigrons. - **Facilitada per la Pilar Balaguero Alsina**

Ingredients:

- *Cigrons.*
- *Tomàquet tallat menut.*
- *Ceba.*
- *Tonyina.*
- *Palets de cranc.*
- *Olives farcides.*
- *Anxoves.*
- *Pebrot*
- *Formatge i nous.*
- *Enciam per decorar. (Optatiu).*
- *Vinagre, oli i sal. A qui agradi el vinagre pot ser de Mòdena. Pareu compte que és molt fort.*
- *2 cullerades de mostassa.*

En una safata o un bol, poseu tots els ingredients, menys el formatge i les nous, que ho reservareu per quan hagueu amanit tota la resta. Feu la vinagreta amb l'oli, la sal, el vinagre i la mostassa. Aboqueu-la damunt dels cigrons i l'acompanyament, ho remeneu, i per sobre poseu el formatge i les nous. Aquesta amanida també es pot fer amb hores d'anticipació. Si poseu enciam, tingueu en compte que si està amanit molta estona, es panseix i agafa mal color.

I.....BON PROFIT